

TLAČOVÁ SPRÁVA č.3 (75. sezóna 2019/2020)

Nová košická La Traviata bez zlých tradícií

Súboj moderného so spiatočníckym oslovuje aj dnes

Šieste naštudovanie najhrávanejšej svetovej opery La Traviata od Giuseppe Verdiho v histórii Štátneho divadla Košice je zaujímavé aj medzinárodným inscenačným tímom. Inscenáciu, ktorá bude mať premiéru v piatok 4. októbra o 19:00 v Historickej budove ŠDKE, hudobne so súborom naštudoval šéfdirigent opery, Brazílčan Vinicius Kattah. Režisérom je rodák z Milána z nemecko - peruánsko - ruskými koreňmi Alexander Medem, scénu a kostýmy navrhla rakúska výtvarníčka Katharina Heisteringer, choreografie pripravil v zahraničí oceňovaný slovenský tanečník Tomas Danielis.

Podľa Viniciusa Kattaha aj v dnešnej modernej dobe platí, že operný dom bez *Traviaty* je ako spevák bez hlasu. „Mojim zámerom nie je predviesť klasickú a tradičnú verziu, plnú vyumelkovaných prvkov. Pre mňa ako dirigenta je úlohou ísť do najmenších detailov Verdiho partitúry. Pravdepodobne ste už počuli *Traviatu* v minimálne desiatich rôznych obsadeniach a naštudovaniach. Počuli ste ju ale niekedy s Verdiho partitúrou v rukách? Kde sa vzali všetky tie vyumelkovanosti, rubáta, fermáty, zmeny textu, vynechané miesta s dôležitým hudobným významom...? Každopádne, tie „úpravy“ nie sú od Verdiho. Sú tým, čo nazývame „zlou tradíciou“. Niečím, čo niektorí speváci vytvorili alebo pridali pred desaťročiami, len aby sa cítili komfortnejšie pri spievaní a nahrávaní, a v súčasnosti to viac - menej všetci ostatní opakujú bez akéhokoľvek dôvodu. Mojou úlohou je oddať sa Verdimu. Verím, že to, čo budú diváci počuť, im umožní objaviť novú *Traviatu*. Nie Kattahovu, ale Verdiho *Traviatu*!“ hovorí Kattah.

V novej košickej opernej inscenácii sa režisér Alexander Medem podľa vlastných slov snaží poodhaliť aj autobiografické črty, ktoré do opery vložil Verdi. „V *Traviate* sú mnohé paralely s jeho životom. V čase, keď ju písal, žil už nejaký čas so svojou krásnou milenkou, sopranistkou Giuseppinou Streponi, matkou troch nemanželských detí z jej predošlých vzťahov. Oženil sa s ňou až v roku 1859. Vo svojej košickej inscenácii poodhaľujem tieto biografické paralely z 19. storočia, prostredia naplneného súčasne erotikou aj poetikou, historickým realizmom aj neprirodzeným abstraktnom. Sám starý Verdi (doktor Grenvil) stojí väčšinu času na javisku a riadi osud milovanej Violetty, ako umeleckého stvárnenia vlastnej predstavy o ideálnej láske. Svoj pohľad však prehodnocuje, zisťujúc, že ideálna láska neexistuje. Preto sa rozhodne svoju hlavnú hrdinku zničiť nechať ju zomrieť. Verím, že Verdi sčasti vedel, čo je toho príčinou. Že je to bod, v ktorom osobná sloboda a spoločenské zákony nejdú dohromady, nemôžu sa stretnúť. Táto tragika odlúčenia, vyplývajúca z konfliktu medzi spiatočnícky orientovanou spoločnosťou a moderne mysliacimi jednotlivcami, bojujúcimi za vlastné sebaurčenie, je tým hlavným, čo nás v tomto starom ľúbostnom príbehu Alfreda alias Giuseppeho a Violetty alias Giuseppiny oslovuje aj dnes,“ hovorí režisér novej košickej *La Traviaty*.

27. 9. 2019

Svjatoslav Dohovič, web editor a PR